

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS
S P R E N D I M A S
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU
2016 m. balandžio 12 d.
Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėja Natalija Daškoviėnė,
sekretoriaujant Nijolei Jašinskytei,
dalyvaujant pareiškėjų atstovei advokato padėjėjai Evelinai Baliko,
Valstybinės lietuvių kalbos komisijos, kaip išvadą teikiančios institucijos, atstovams Jūratei Palionytei ir Sauliui Česnavičiui,
viešame teismo posėdyje išnagrinęjusi civilinę bylą pagal pareiškėjų Małgorzata Runiewicz-Wardyn (Malgožatos Runevič-Vardyn) ir Łukasz Paweł Wardyn patikslintą pareiškimą dėl įpareigojimo pakeisti civilinės būklės akto įrašą, suinteresuotais asmenimis byloje esant Vilniaus miesto savivaldybės administracijai, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyriui, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai, Valstybinei lietuvių kalbos komisijai esant kaip išvadą byloje teikiančiai institucijai,

n u s t a t ė :

sutikslintu pareiškimu (t.2, b.l. 26-32) pareiškėjai Małgorzata Runiewicz-Wardyn (Malgožatos Runevič-Vardyn) ir Łukasz Paweł Wardyn prašo teismą pripažinti negaliojančiu ir panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyriaus 2009-09-01 sprendimą, įpareigoti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Civilinės metrikacijos skyrių pakeisti pareiškėjų vaikui Michał Leon Wardyn pavardę į „Wardyn“ ir išduoti naują gimimo liudijimą, priteisti bylinėjimosi išlaidas. Nurodo, kad 2009 Belgijoje gimė pareiškėjų Lietuvos pilietės Małgorzata Runiewicz-Wardyn (Malgožatos Runevič-Vardyn) ir Lenkijos piliečio Łukasz Paweł Wardyn sūnus Michał Leon Wardyn. 2009-06-02 jam išduotas Belgijos gimimo liudijimas, kuriame jo vardas ir pavardė įrašyti originalia forma - Michał Leon Wardyn, t.y. duota jo tėvo pavardė. 2009-06-19 pareiškėjai LR konsulatui pateikė prašymą išduoti pasą savo sūnui. Konsulatas išdavė laikiną pasą Nr. LT su neteisingai įrašytu vardu ir pavarde „Michał Leon Wardyn“, o ne Michał Leon Wardyn. Tokiu būdu pareiškėjų sūnaus vardas ir pavardė buvo priverstinai, be jų sutikimo, pakeisti. Pareiškėjų sūnaus registracijos Vilniuje metu, prieštaraujant jų prašymui, sūnaus vardas ir pavardė 2009-07-04 gimimo liudijime Nr. (AA) įrašyti kaip „Michał Leon Wardyn“. Šio įrašo pagrindu 2009-07-07 jam buvo išduotas Lietuvos Respublikos pasas Nr. su tuo pačiu priverstinai pakeistu asmenvardžiu „Michał Leon Wardyn“, kuris neatitinka Belgijoje išduoto gimimo liudijimo - pirminio asmenvardžio rašybos šaltinio. 2009-07-17 pareiškėjai kreipėsi į Vilniaus miesto savivaldybės Civilinės metrikacijos skyrių su prašymu pakeisti savo sūnaus gimimo liudijimą, prašė pakeisti klaidingai įrašytus sūnaus vardą ir pavardę. Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius 2009-09-01 atsakymu atsisakė pakeisti sūnaus asmenvardį į originalią jo rašymo formą. Pareiškėjai prašo panaikinti šį akto įrašą, išduoti naują

gimimo liudijimą sūnui su teisingu vardo ir pavardės įrašu, kaip įrašyta Lenkijos ir Belgijos institucijų išduotuose dokumentuose. Teigia, kad Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Civilinės metrikacijos skyrius neatsižvelgė į pareiškėjų pateiktus dokumentus, buvo pažeistos jų ir jų sūnaus teisės, jie patyrė ir tebe patiria daug nepatogumų viešajame ir privačiame gyvenime, ginčijamas aktas prieštarauja ir tarptautiniams bei Europos Sąjungos teisės aktams.

Pažymi, kad Lietuvos Konstitucinis Teismas yra nurodęs, kad nelietuviškus vardus ir pavardes kai kuriais atvejais galima rašyti naudojant ne tik lietuvių kalbos abėcėlės raides, bet ir kitus lotyniškus rašmenis. Negalėdami naudotis originalia pavarde patiria nepatogumų, jiems užkertamas kelias puoselėti savo – lenkų – kultūrą, religiją, sūnui atsiranda sunkumų identifikuojant save bendravime su kitais, socialinėje aplinkoje. Akcentuoja, kad Lietuvoje yra registruotų asmenų su „W“ raide pavardėse. Mano, kad atsisakymas pakeisti vaiko pavardę į „Wardyn“ prieštarauja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 str. ir Europos Tarybos Tautinių mažumų apsaugos konvencijos 11 str. 1 d., yra grubus Lietuvos Respublikos Konstitucijos 22 straipsnio 1 dalies, Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių paktų 17 str., 26 str., 27 str. ir Jungtinių Tautų vaiko teisių konvencijos 7 str., 8 str., 30 str., 2 str. reikalavimų pažeidimas.

Teismo nagrinėjimo metu pareiškėjų atstovė patikslintą prašymą palaikė, prašė patenkinti.

Suinteresuotas asmuo Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija teismui pateiktu atsiliepimu (t.2, b.l. 38-39) iš esmės pareiškėjų pareiškimo tenkinimui neprieštaravo, prašė jį spręsti teismo nuožiūra, nurodydamas, kad esamas teisinis reglamentavimas nustato, kad civilinės būklės aktų registravimo, įrašų atkūrimo, pakeitimo, papildymo, ištaisymo ar anuliavimo funkcijas vykdo civilinės metrikacijos įstaigos, kurių sprendimai gali būti skundžiami teismui, ministerija negali pakeisti, peržiūrėti civilinės metrikacijos įstaigų sprendimų. Šio suinteresuoto asmens atstovas į posėdį neatvyko, informuotas tinkamai (t.2, b.l. 56), byla išnagrinėta atstovui nedalyvaujant.

Suinteresuotas asmuo Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento civilinės metrikacijos skyrius (jis gi yra ir suinteresuoto asmens Vilniaus miesto savivaldybės administracijos atstovas (t.2, b.l. 46, 43)) pareiškėjų patikslintą pareiškimą palaikė, jo tenkinimui neprieštaravo. Prašė bylą nagrinėti atstovui nedalyvaujant (t.2, b.l. 61, 62). Byla išnagrinėta iš esmės šių suinteresuotų asmenų atstovams nedalyvaujant.

Išvadą teikianti institucija – Valstybinė lietuvių kalbos komisija nurodė, kad pareiškėjų pareiškimo patenkintinas prieštarautų Lietuvoje galiojantiems teisės aktams, nes pagal LR CK 3.282 str. nuostatas civilinės būklės aktai įrašomi lietuvių kalba. Lietuvių kalboje nesant priebalsės „w“ ji yra keičiama į lietuvišką priebalsę „v“. Tačiau pažymėjo, kad atsižvelgiant į dabartinės visuomenės poreikius, galimos kai kurios išimtys, viena jų - su užsieniečiais santuoką sudarančių ir jų pavardes paimančių Lietuvos Respublikos piliečių, taip pat tokių sutuoktinių vaikų pavardės gali būti įrašomos lotyniškais rašmenimis, dokumento šaltiniu laikant užsieniečio asmens dokumentą (t.2, b.l. 50-51). Šią išreikštą poziciją palaikė teismo nagrinėjimo metu.

Pareiškimas tenkintinas.

Bylos medžiaga nustatyta, kad pareiškėjams Małgorzata Runiewicz-Wardyn (Malgožatai Runevič-Vardyn) ir Łukasz Paweł Wardyn, kurie yra atitinkamai Lietuvos ir Lenkijos piliečiai, Belgijoje 2009 gimė sūnus, kuriam jie suteikė vardą ir pavardę Michał Leon Wardyn, tokiu vardu jam 2009-06-02 išduotas Belgijos gimimo liudijimas (t.1, b.l. 7-8). Tokiu vardu ir pavarde pareiškėjų sūnus gimimas įregistruotas ir Lenkijoje (t.1, b.l. 17-21).

2009-06-19 pareiškėjai LR Ambasadai Belgijos karalystėje pateikė prašymą išduoti grįžimo dokumentus savo sūnui (t.1, b.l. 9), tokie dokumentai buvo išduoti nurodant sūnaus vardą ir pavardę Michał Leon Vardyn (t.1, b.l. 10), t.y. kitaip nei nurodoma pirminiuose Belgijos ir Lenkijos

institucijų išduotuose dokumentuose. Pareiškėjai 2009-07-04 teikė prašymą Vilniaus civilinės metrikacijos įstaigai įregistruoti užsienyje gimusio vaiko gimimą (t.12, b.l. 11), pareiškėjų sūnaus vardas ir pavardė 2009-07-04 išduotame gimimo liudijime Nr. (AA) (t.1, b.l. 12) įrašyti „Michal Leon Vardyn“. Šio įrašo pagrindu 2009-07-07 jam buvo išduotas Lietuvos Respublikos pasas Nr. (t.1, b.l. 13) su tuo pačiu asmenvardžiu „Michal Leon Vardyn“, kuric neatitinka pirminiuose Belgijos ir Lenkijos institucijų išduotų dokumentų įrašo.

2009-07-17 pareiškėjai kreipėsi į Vilniaus miesto savivaldybės Civilinės metrikacijos skyrių su prašymu pakeisti savo sūnaus gimimo liudijimą (t.1, b.l. 14). Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius 2009-09-01 atsakymu Nr. A133-8277-(3.3.5.1-TD1) atsisakė pakeisti pareiškėjų sūnaus asmenvardį į originalią jo rašymo formą, nurodydamas, jog tokia forma daryti įrašą draudžia Lietuvoje galiojantis teisinis reglamentavimas ir turimos techninės galimybės tam. Pareiškėjai prašo panaikinti šį sprendimą, išduoti naują gimimo liudijimą sūnui su teisingu vardo ir pavardės įrašu, kaip įrašyta Lenkijos ir Belgijos institucijų išduotuose dokumentuose, t.y. jo pavardę nurodant ne „Vardyn“, o „Wardyn“. Nebepalaikė prašymo dėl šaltinių (diakritinių) ženklų jo varde naudojimo. Teigia, kad Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Civilinės metrikacijos skyrius neatsižvelgė į pareiškėjų pateiktus dokumentus, vaiko kilmę, gimimo kitoje šalyje aplinkybes, skirtingų šalių piliečių santuokos faktą, esamą tuo sąlygotą situaciją, kylančius nepatogumus viešajame ir privačiame pareiškėjų ir jų sūnaus gyvenime.

Pagal LR CK 3.282 str. nuostatą civilinės būklės aktų įrašai įrašomi lietuvių kalba, vardas, pavardė ir vietovardžiai rašomi pagal lietuvių kalbos taisykles. Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo 15 straipsnyje nurodyta: „Lietuvos Respublikoje vartojamos įstatymų nustatytos Lietuvos Respublikos piliečių asmenvardžių lytys. Asmenvardžiai keičiami bei koreguojami įstatymų nustatyta tvarka“.

Lietuvos Respublikos Konstitucijos 14 straipsnyje nustatyta, kad valstybinė kalba yra lietuvių kalba. Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba 1991 m. sausio 31 d. priėmė nutarimą „Dėl vardų ir pavardžių rašymo Lietuvos Respublikos piliečio pase“, kuriame nustatė, kad lietuvių ir nelietuvių tautybių Lietuvos Respublikos piliečių vardai ir pavardės pasuose rašomi lietuviškais rašmenimis. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, kuris pagal Konstitucijos 102 straipsnį yra įgaliotas spręsti, ar įstatymai ir kiti Seimo aktai neprieštarauja Konstitucijai, 1999 m. spalio 21 d. nutarimu nustatė, kad toks reglamentavimas, kai visų Lietuvos Respublikos piliečių vardai ir pavardės asmens dokumentuose yra rašomi lietuviškais rašmenimis, neprieštarauja Konstitucijai. Konstitucinis Teismas pirmiau nurodytame nutarime nurodė, kad Lietuvos Respublikos piliečio pasas – tai dokumentas, patvirtinantis Lietuvos Respublikos pilietybę ir asmens tapatybę. Pase rašomi piliečio vardas, pavardė, kiti duomenys. Pagal Konstitucijos 14 straipsnį lietuvių kalba yra valstybinė kalba. Konstitucinis valstybinės kalbos statuso įtvirtinimas reiškia, kad lietuvių kalba yra konstitucinė vertybė. Valstybinė kalba saugo tautos identitetą, integruoja pilietinę tautą, užtikrina tautos suvereniteto raišką, valstybės vientisumą ir jos nedalomumą, normalų valstybės ir savivaldybių įstaigų funkcionavimą. Valstybinė kalba yra svarbi piliečių lygiateisiškumo garantija, nes leidžia visiems piliečiams vienodomis sąlygomis bendrauti su valstybės ir savivaldybių įstaigomis, įgyvendinti savo teises ir teisėtus interesus. Konstitucinis valstybinės kalbos statuso įtvirtinimas taip pat reiškia, kad įstatymų leidėjas privalo įstatymais nustatyti, kaip šios kalbos vartojimas užtikrinamas viešajame gyvenime, be to, turi numatyti valstybinės kalbos apsaugos priemones. Lietuvių kalba, pagal Konstituciją įgijusi valstybinės kalbos statusą, privalo būti privalomai vartojama visose viešojo gyvenimo srityse. Konstitucinis Teismas sprendė, kad Lietuvos Respublikos piliečio pasas yra oficialusis dokumentas, patvirtinantis asmens ir valstybės nuolatinį teisinį ryšį, t. y. asmens pilietybę, o pilietybės teisiniai santykiai yra viešojo valstybės

gyvenimo sritis, taigi asmens vardas ir pavardė asmens pase turi būti rašomi valstybine kalba. Priešingas aiškinimas paneigtų lietuvių kalbos, kaip valstybinės kalbos ir kaip konstitucinės vertybės, statusą.

Konstitucinis Teismas 2009 m. lapkričio 6 d. priėmė sprendimą, kuriuo išaiškino savo 1999 m. spalio 21 d. nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1991 m. sausio 31 d. nutarimo „Dėl vardų ir pavardžių rašymo Lietuvos Respublikos piliečio pase“ atitikimo Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ motyvuojamosios dalies 4 punkto nuostatą „asmens vardas ir pavardė piliečio pase turi būti rašomi valstybine kalba“ ir motyvuojamosios dalies 7 punkto nuostatą „jeigu teisės normomis būtų nustatyta, kad šių piliečių vardai ir pavardės Lietuvos Respublikos piliečio pase rašomi kitokiais, ne lietuviškais rašmenimis, būtų ne tik paneigtas konstitucinis valstybinės kalbos principas, bet ir sutrikdyta valstybės ir savivaldybių įstaigų, kitų įmonių, įstaigų bei organizacijų veikla“. Konstitucinis Teismas pateikė sprendimą tuo aspektu, ar, Lietuvos Respublikos piliečio pase įrašius asmens vardą ir pavardę valstybine kalba, to paties paso kitų įrašų skyriuje galima nurodyti asmens vardą ir pavardę kitokiais, ne lietuviškais, rašmenimis ir nesugramatinta forma, kai asmuo to pageidauja ir kai egzistuoja pirminiai užsienio valstybėse išduoti asmens tapatybę patvirtinantys dokumentai, kuriuose asmens vardas ir (arba) pavardė įrašyti nelietuviškai. Šis Konstitucinio Teismo išaiškinimas taip pat aktualus nagrinėjamoje byloje, nes jame Konstitucinis Teismas aiškinosi, ar nurodytos motyvuojamosios Konstitucinio Teismo nutarimo dalies punktai reiškia, kad Lietuvos Respublikos piliečio pase įrašius asmens vardą ir pavardę valstybine kalba, to paties paso kitų įrašų skyriuje galima nurodyti asmens vardą ir pavardę kitokiais, ne lietuviškais, rašmenimis ir nesugramatinta forma, kai asmuo to pageidauja. Konstitucinis Teismas pažymėjo, kad jei Lietuvos Respublikos piliečio paso kitų įrašų skyriuje asmens vardas ir pavardė būtų rašomi nelietuviškais rašmenimis ir nesugramatinta forma, kai asmuo to pageidauja, šiame piliečio pase išliktų ir oficialus asmens tapatybės patvirtinimas valstybine kalba, o asmens vardo ir pavardės įrašas paso kitų įrašų skyriuje nelietuviškais rašmenimis neturėtų būti prilygintas įrašui apie asmens tapatybę valstybine kalba. Konstitucinis Teismas konstatavo, kad piliečio paso kitų įrašų skyriuje įrašius asmens vardą ir pavardę nelietuviškais rašmenimis ir nesugramatinta forma, kai asmuo to pageidauja, nebūtų paneigti iš Konstitucijos kylantys imperatyvai, kad „asmens vardas ir pavardė piliečio pase turi būti rašomi valstybine kalba“ ir kad viešajame valstybės gyvenime turi būti vartojama valstybinė kalba. Taigi Lietuvos įstatymų leidėjas turi diskrecijos teisę nustatyti, kad to paties paso kitų įrašų skyriuje asmens vardą ir pavardę galima įrašyti nelietuviškais rašmenimis ir nesugramatinta forma, kai asmuo to pageidauja. Tokiu atveju įstatymų leidėjas turėtų nustatyti asmens vardo ir pavardės rašymo Lietuvos Respublikos paso kitų įrašų skyriuje nevalstybine kalba pagrindus, *inter alia* tai, kokiais objektyviais kriterijais vadovaujantis asmens vardas ir pavardė Lietuvos Respublikos piliečio paso kitų įrašų skyriuje gali būti rašomi ne lietuviškais rašmenimis ir nesugramatinta forma. Taigi Lietuvoje egzistuoja teisinės prielaidos sukurti teisinį reglamentavimą, pagal kurį asmens vardas ir pavardė kituose paso įrašų skyriuose, nei tas, kuriame asmens vardo ir pavardės įrašas yra oficialus, skirtas asmens tapatybei nustatyti, būtų įrašytas nesugramatinta forma, ne lietuviškai rašmenimis.

Nuo šios išvados priėmimo jau praėjo keli metai. Esamas teisinis reguliavimas nėra pakankamas asmenų šiuo kontekstu išreikštiems socialiniams poreikiams patenkinti ir teisėms užtikrinti. Situacijos svarbą rodo ir akivaizdi įstatymo leidėjo valia ir ketinimai koreguoti esamą teisinį reglamentavimą. Byloje išvadą teikianti institucija Valstybinė lietuvių kalbos komisija pripažino, kad yra pateikusi Seimui išvadą dėl Lietuvos Respublikos vardų ir pavardžių rašymo dokumentuose įstatymų projektų Nr. XIIP-1653, NR. XIIP-1675, Nr. XIIP-1653(2), Lietuvos Respublikos asmens tapatybės kortelės ir paso įstatymo Nr. XII-1519 5 straipsnio pakeitimo

įstatymo projekto Nr. XIIP-3796 ir išsakyti nuomonę, kad Lietuvos Respublikos piliečių vardai ir pavardės asmens dokumentuose turėtų būti rašomi lietuviškais rašmenimis, tačiau, atsižvelgiant į dabartinės visuomenės poreikius, galimos kai kurios išimtys. Viena jų - su užsieniečiais santuoką sudarančių ir jų pavardes paimančių Lietuvos Respublikos piliečių, taip pat tokių sutuoktinių vaikų pavardės gali būti įrašomos lotyniškais rašmenimis, dokumento šaltiniu laikant užsieniečio asmens dokumentą.

2003-10-10 Europos Sąjungos Teisingumo teismo (toliau – ESTT) nutarimu byloje C-148/02 konstatuota, kad Europos Bendrijų Steigimo Sutarties 12 ir 17 str. str. prieštarauja valstybių narių administracinei praktikai, kurios rezultate atsisakoma tenkinti prašymą pakeisti pavardę, jeigu prašymo priežastis ta, kad pareiškėjas turi kitos Europos Sąjungos valstybės pilietybę ir toje valstybėje jo pavardė buvo užrašyta pagal tos valstybės rašybą. 2008-10-14 nutarimo byloje C-353/06 rezoliucinėje dalyje ESTT taip pat pažymėjo, kad Europos Bendrijų steigimo sutarties 18 str. neleidžia, kad aplinkybėmis, kurios sudaro proceso šalies teisme objektą, valstybės narės institucijos, taikydamos šalies teisės normas, atsisakytų pripažinti vaiko giminės pavardę, kuri nustatyta ir įregistruota kitoje valstybėje narėje, kurioje vaikas gimė ir nuo gimimo yra jo gyvenamoji vieta. ESTT yra ne kartą paminėjęs, kad nors pagal dabar galiojančią Sąjungos teisę asmens vardo ir pavardės užrašymą civilinės būklės aktų įrašuose reglamentuojančios taisyklės priklauso valstybių narių kompetencijai, įgyvendindamos šią kompetenciją jos privalo laikytis Sąjungos teisės ir Sutarties nuostatų dėl visiems Sąjungos piliečiams pripažintos laisvės judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje (2003-10-02 Sprendimas Garcia Avello, C-148/02; 2008-10-14 Sprendimas Grunkin ir Paul, C-353/06).

Tautinių mažumų apsaugos konvencijos 3 str. numato, kad kiekvienas tautinei mažumai priklausantis asmuo turi teisę laisvai pasirinkti ar su juo turi būti elgiamasi kaip su tautinei mažumai priklausančiu asmeniu, ar ne, ir dėl tokio savo pasirinkimo arba dėl naudojimosi su tokiu pasirinkimu susijusiomis teisėmis jis neturi atsidurti nepalankioje padėtyje. Pagal Tautinių mažumų apsaugos konvencijos 11 str. turi teisę naudoti savo vardą ir pavardę mažumos kalba.

Pareiškėjai yra lenkų kilmės, aiškiai save identifikuoja kaip lenkų tautybės, turi skirtingų šalių pilietybę, akivaizdu, kad puoseleja lenkų tradicijas, kultūrą, dažnai būna tiek Lietuvoje, tiek Lenkijoje, tiek Belgijoje, todėl jiems svarbi sūnaus pavardės rašybą. Pareiškėjų sūnui jau beveik septyneri, jis yra socialiai adaptuotas, lanko mokyklą, biblioteką, naudojami viešuoju transportu, lanko būrelius, registruotas medicinos įstaigose ir pan.. Pareiškėjų pateikti dokumentai (t.2, b.l. 5-22) rodo, kad Lietuvoje jam išduotuose dokumentuose jo pavardė rašomas per „V“, o Lenkijoje ir Belgijoje išduotuose dokumentuose – per „W“. Akivaizdu, kad toks skirtingas pavardės rašymas neabejotinai sukelia jam tam tikrų nepatogumų ir gali sukelti dar didesnių nepatogumų ateityje jam augant ir socializuojantis. Todėl šiuo konkrečiu atveju, atsižvelgiant į visas pareiškėjų nurodytas aplinkybes, pateiktus rašytinius įrodymus, suinteresuotų asmenų išsakytą nuomonę bei išvadą duodančios institucijos poziciją, o taip pat į tai, kad trūksta įstatymų leidėjų iniciatyvos ir aiškaus įtvirtinimo, kas šiuo metu riboja ir akivaizdžiai varžo asmenų teises pasirinkti pavardę ir tokią pat pavardę turėti vaikams, tikslu išvengti didelių nepatogumų rašant jas skirtingai, šeimai gyvenant per kelias Europos Sąjungos valstybes ir laisvai judant visoje Europos Sąjungos teritorijoje, manytina, kad šiuo konkrečiu atveju yra pagrindas nukrypti nuo esamo teisinio reguliavimo ir teismų praktikos ir panaikinti skundžiamą sprendimą, kuriuo atsisakyta pareiškėjų sūnaus pavardėje naudoti lotyniškąjį rašmenį „w“. Tokia teismo išvada paremta ir tuo, kad Gyventojų registrų tarnybos prie LR vidaus reikalų ministerijos duomenimis (t.2, b.l. 33) nustatyta, kad Lietuvoje yra registruoti asmenys, kurių varde ar pavardėje naudojamas lotyniškas rašmuo „w“.

Sutinkamai su LR CPK 443 str. 6 d. nuostata, bylinėjimosi išlaidos neaplyginamos.
Teismas, remdamasis išdėstytu ir vadovaudamasis LR CPK 448 str., 260 str.

n u s p r e n d ž i a

pripažinti negaliojančiu ir panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyriaus 2009-09-01 sprendimą (atsakymą) Nr. A133-8277-(3.3.5.1-TD1), įpareigoti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrių pakeisti pareiškėjų vaikui Michal Leon Vardyn pavardę į „Wardyn“ ir išduoti naują gimimo liudijimą.

Sprendimas per 30 dienų nuo priėmimo apeliaciniu skundu gali būti skundžiamas Vilniaus apygardos teismui, padavus skundą Vilniaus miesto apylinkės teismui.

Teisėja

Natalija Daškovienė